

Amt's 3dje Valgkreds (Veth) og til Dels det ærede Medlem for Ribe Amt's 2den Valgkreds (Bluhme) have lagt ud til en Debat om disse Spørgsmaal paany. Jeg skal dog ikke følge de ærede Medlemmer i den Henseende, det vilde være til liden Nytte og vilde vist ikke interesse Tinget meget. Jeg kan saa meget bedre lade det være, som jeg til Dels kan slutte mig til den højtærede Ministers Smødegaaelse af de ærede Medlemmer, og som de ærede Medlemmer, der angribe Loven af 1888, ogsaa angribe deres eget Standpunkt i dette Øjeblik, idet de ere enige med de øvrige Medlemmer af Udvalget om at tilraade, at vi for Tiden blive ved den Ordning, vi naaede i 1888, og altsaa deres Bemærkninger ere rettede mod deres eget Standpunkt. Overfor det ærede Medlem for Københavns 2den Valgkreds, der særlig bebrejdede den bestaaende Margarine-lov, at den havde hindret Udførslen af Margarine, skal jeg dog ikke lade være med at gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at han ved sine Udtalelser ikke blot gaar mod sit eget Standpunkt nu, men ogsaa mod sit Standpunkt i 1888. Da var det ærede Medlem, sammen med mig og flere, enig om allerede til 2den Behandling her i Tinget at foreslaa, at man skulde vedtage Farveparagraffen, og det er jo denne, som foreløbig har standset Udførselen. Naar nu det ærede Medlem mener, at det, at Udførselen af Margarine er standset ved Loven, er et Bevis for, at Ovenskomsten fra 1888 havde været uheldig, saa er dette for øvrigt heller ikke et Bevis, som vil blive godkendt af alle. Der maa jeg være enig med den højtærede Indenrigsminister om, at det netop var et af de Formaal, som en Side af Tinget havde, at standse Udførselen, saa det er ikke af de Beviser, som uden videre kunne blive godkendte. Jeg tror, at man maa erkende, at Ovenskomsten fra 1888 har viist sig at være ret heldig. Hvad var nemlig Hovedformaalene, som man vilde naa ved Margarine-loven i 1888? Man vilde for det første værne om vort Smørs Renomme i England, værne mod Smørforsælfning, og for det andet vilde man muligsgøre det for Forbrugerne herhjemme fremdeles at kunne faa Margarine. Og disse to Hovedformaal ere fuldt ud naaede ved Ovenskomsten fra 1888. Der er foretaget Hundreder af Undersøgelser af Smørprover siden, og ikke en eneste Smørforsælfning er opdaget, og Tilliden i England til vort Smør er saa stor som nogen Stinde, ogsaa efter hvad Konsulent Faber har indberettet. Og Forbruget af Margarinin herhjemme er heller ikke blevet hæmmet. Allerede det første Aar, Loven virkede, var Forbruget ca. 2 Pund pr. Hoved, Aaret

efter var det steget til ca. 5 Pund, og i Øjeblikket er det sikkert betydeligt mere. Jeg tror derfor nok, at det kan slaas fast, at om end Ordningen fra 1888 ikke just er nogen ideal Ordning — jeg kunde ogsaa selv ønske Ændringer i den — kan man dog vist sige, at den har viist sig ret heldig. At Dommen ikke vilde være falden saaledes, dersom vi vare gaaede til „rent Land“, skal jeg derimod villig indrømme; men det Standpunkt har jeg for mit Vedkommende heller aldrig billiget. Naar det ærede Medlem for Præsto Amt's 3dje Valgkreds (Veth) mente, at Margarine-loven havde hvilet tungt paa det danske Landbrug, saa er det jo en Udtalelse, som ikke saaledes uden videre kan blive godkendt uden Bevis; thi Landmændene ere ikke enige med ham deri; og de maa dog ogsaa være berettigede til at have en Mening i den Henseende. Det eneste, som det ærede Medlem ansøgte, som forekom mig at skulle lide som et Bevis, var dette, at naar Landmændene kunde faa Margarine, kunde de udføre mere Smør, men det er ikke et Bevis for, at Ovenskomsten fra 1888 er daarlig og har hvilet tungt paa det danske Landbrug, thi Landmændene have jo hele Tiden, siden Margarine-loven udfom, kunnet faa alt det Margarine, som de ønskede, og det ville de fremdeles kunne faa. Det er altsaa ikke noget Bevis. Det ærede Medlem er meget imod de foreslaaede Østbestemmelser. Det forundrer mig noget, thi jeg mindes ikke, det ærede Medlem har gjort nogen Indsigelse før nu mod disse Bestemmelser, men jeg skal ikke komme ind paa dette. Jeg skal kun protestere mod det ærede Medlems Besøjselse til at udtale, at nu maatte Landmændene være forberedte paa, at nu vilde Udførselen af Margarineøst blive forbudt. Efter Udvalgets Betænkning og efter mine Udtalelser før, da jeg motiverede vor Tilslutning til disse Øst-Bestemmelser og vort Forslag om, at Ministeren skal have Bemyndigelse til at forbyde Udførsel af Margarineøst, for saa vidt han kommer til at finde det nødvendigt, er det aldeles klart, at det ærede Medlem er fuldstændig uberettiget til at paastaa, det er noget, der nu er givet, at man skal have et Udførselsforbud mod Margarineøsten, og det ærede Medlem kan selvfølgelig heller ikke drage den Slutning af den højtærede Ministers Udtalelse. Jeg tror aldrig, at Udførselen af Margarineøst vil blive forbudt, ligesaa lidt som den er blevet det af Margarine, hvortil dog Ministeren nu i tre Aar har haft Bemyndigelse. Men selvfølgelig, Muligheden er der. Jeg tror imidlertid ikke, at der indtræder Forhold, som kunne gøre det nødvendigt; men